

“देवकार्यादिजातीनां पितृकार्यं विशिष्यते ।
देवं हि पितृकार्यस्य पूर्वमाप्यायनं स्मृतं” ॥
आप्यायितः, चि, (आङ् + प्याय् + णिच् + क्तः) ।
ततः । प्रीतः । बर्द्धितः । यथा,—
“यथा सूर्यस्य वीर्येण सोमस्याप्यायिता तनुः ।
पौर्यमास्यां स दृश्येत सम्पूर्णा दिवसक्रमात्” ॥
इति कौर्म ४० अध्यायः ॥ आनन्दितः । इति
लोकप्रसिद्धं ॥ (यथा हितोपदेशे ।
“आप्यायितोऽहं भवतामनेन वचनामृतेन” ॥)
आप्रच्छन्, स्त्री, (आङ् + प्रच्छ् + ल्युट्) । गमनागम-
नादिसमये सहृदादेराजिङ्गाराद्यप्रश्नस्वागत-
दिनानन्दनं । इत्यमरः ॥
आप्रच्छन्, स्त्री, (आङ् + प्र + कृ + क्तः) । आप्र-
च्छन् । तत्पर्यायः । आनन्दनं २ सभाजनं ३ ॥
इति हेमचन्द्रः ॥ [यपर्यन्तं ॥
आप्रपदं, स्त्री, (प्रपदं पादायं । तत्पर्यन्तं) । पादा-
आप्रपदीनं, चि, (आप्रपदं पादायान्तं आप्रोतीति ।
आङ् + प्र + पद + क्तः) । पादायपर्यन्तपतित-
वस्त्रादि । इत्यमरः ॥ (“आप्रपदीनां कण्ठे यम-
दोलाभिष गृहकुसुममालामारुह्यम्” । इति
हर्षचरिते ५म उच्छासः) ।
आप्तवः, पुं, (आङ् + जु + अप्) । ज्ञानं । इत्यमरः ॥
आप्तवव्रती, [न] पुं, (आप्तवते जुङ् + अच्, आप्तव-
आप्तौ व्रती च । आप्तवः ज्ञानं तत्र व्रती नित्यस्वा-
यीति मुकुटः) । आप्तवव्रती । स्नातकब्राह्मणः ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥
आप्तावः, पुं, (आङ् + जुङ् + घञ्) । जलप्रक्षेपः, जल-
सेचनं, जलमध्ये सम्यगवगाहनं, जलप्रावनं, ज-
लानां सर्वतः समुच्चलनं) । ज्ञानं । इत्यमरः ॥
आप्तुतः, पुं, (आङ् + जुङ् + क्तः) । आप्तुतव्रती । स्ना-
तकः । इति मेदिनी ॥
आप्तुतः, चि, (आङ् + जु + क्तः) । स्नातः । स्नातस्नानः ।
इति मेदिनी ॥ (आप्तुतः सर्वपापेभ्यः स गङ्गायां
यमुच्यते । इति भारते) । स्नाने स्त्री इति हेम-
चन्द्रः ॥ (आर्द्रोक्षितः । सितः) । पञ्चतन्त्रे,—
“अन्ये जर्जरितकलेवरा रुधिराप्नुताः” । इति)
आप्तुतव्रती, [न] पुं, (आप्तुतस्य स्नातकस्य व्रत-
मस्यास्तीति । आप्तुतव्रत + इति) । समाप्तवेदा-
ध्ययनस्नानशीलः । ब्रह्मचर्यं त्यक्त्वा यो गृह्याश्रमं
गतः सः । समाप्तवेदाध्ययनो यः स्नानशील आ-
श्रमन्तरं न गतः सोऽपि । आप्तुतं स्नानं तत्र
व्रती नित्यस्नायी इति व्युत्पत्तिः । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥
आपा, [न] पुं, (आप् + वृन्) । वायुः । इति सिद्धा-
न्तकौमुद्यासुखादिरुचिः ॥
आफूकं, स्त्री, अप्फेनं । इति वैद्यकं ॥ आफिं इति
भाषा । (अस्य गुणानाह । भावप्रकाशे ॥
“आफूकं शोषणं ग्राहि श्लेष्मणं वातपित्तलं” ।)
आवडः, पुं, (आङ् + बन्ध + क्तः) । दृढबन्धनं । प्रेम ।
अवजङ्गारः । इति विश्वमेदिनी ॥ (यथा मेघदूते ६ ।
“गर्भाधानपञ्चपरिचयान्नमावडमाला” ॥)
योत्नं । इति मेदिनी ॥

आबन्धः, पुं, (आबन्धतेऽनेन आङ् + बन्ध + घञ्) ।
योत्नं । इत्यमरहेमचन्द्रौ ॥ योत्तुदडी इति भाषा ।
भूषणं । प्रेम । बन्धनं । इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा अमरशतके । ३८ ॥
“गते प्रेमान्वये प्रणयवज्जमाने विगलिते” ।)
आबलिः, स्त्री, आलिः । अग्री । इत्यमरः ॥ (समूहः,
आबली) ।
आबिद्धः, चि, (आङ् + बध् + क्तः) । वक्रः । क्षिप्तः ।
इत्यमरः । पराहृतः । इति मेदिनी ॥ मूर्खः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
आविधः, पुं, वेधनास्त्रं । इत्यमरः ॥ भोमर तुरपन
इत्यादि भाषा ।
आबिलः, चि, (आ + बिल + क्तः) । अनच्छः । अनि-
र्मलः । इत्यमरः ॥
आबिलकन्दः, पुं, मालाकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥
आबुत्तः, पुं, (आप् + क्षिप् + आप्सुत्तनोति । अन्ये-
भ्योपीति ड) । नाशोक्तौ भगिनीपतिः । इत्यमरः ॥
आभरणं, स्त्री, (आभियतेऽनेन । भृञ् भरणे । ल्युट्) ।
भूषणं । अलङ्कारः । इत्यमरः ॥ (तच्चतुर्विधं, आ-
वेध्यं बन्धनीयं, क्षेप्यं, आरोप्यं चेति । तत्र
आवेध्यं कुण्डलादि, बन्धनीयं कुसुमादिकं, क्षेप्यं
नूपुरादिकं, आरोप्यं हारादि । यदुक्तं,—
“स्यादूषणं त्वभरणं चतुर्धा परिकीर्तितं ।
आवेध्यं बन्धनीयश्च क्षेप्यमारोप्यमेव तत्” ॥
(यथा मनुः, ७।२२२ ।
“वाहूनां च सर्व्वेणि शास्त्राण्यभरणानि च” ।
यथा कुमारसम्भवे । ५। ४४ ॥
“किमित्यपास्याभरणानि यौवने
धृतं त्वया वाङ्मयोभि वल्कलं” ॥)
आभा, स्त्री, (आङ् + भा + अङ् + टाप्) । शोभा
कान्तिः । इति हेमचन्द्रः ॥ दीप्तिः । ज्योतिः ॥
(वातरोगभेदः । ववुले । यथा भावप्रकाशे वात-
व्याधौ त्रिकशूलचिकित्सा,—
“आभा ववुलपर्यायः कथितः कोविदेरिह” ।)
आभातिः, स्त्री, (आङ् + भा + क्तिन् दीप्तिः, ज्यो-
तिः) । काया । इति राजनिर्घण्टः ॥
आभावयं, स्त्री, (आङ् + भाष् + ल्युट्) । आलापः ।
कथनं । इत्यमरः ॥ (यथा रघुवंशे । २। ५८ ॥
“सम्बन्धमाभाषणपूर्व्वमाहुः” ।)
आभासः, पुं, (आङ् + भास् + पचाद्यच्) । सदृशः ।
प्रतिविम्बं । इति वेदान्तः ॥ दीप्तिः । अभिप्रायः ॥
(प्रतिविम्बादिवदवास्तवस्वरूपमविद्याकार्यं, मृ-
षाबुद्धिः । यथा अध्यात्मरामायणे,—
“आभासस्तु मृषाबुद्धिरविद्याकार्यसुच्यते ।
अविच्छिन्नं तु तद्वद्भा विच्छेदस्तु विकल्पितः ॥
आभासत्वपरं विम्बभूतमेवं त्रिधा चितिः ।
सामासबुद्धेः कर्तृत्वमवच्छिन्ने विकारिणि” ॥
तथा च पञ्चदशे ६—७ ।
“त्रिधाधारेण वस्त्रेण सदृश इव कल्पिताः ।
पृथक् पृथक् चिदाभासश्चैतन्याध्यस्तदेहिनां ॥
कल्पन्ते जीवनामानो बद्धा संसरन्त्यमी ।
वस्त्राभासे स्थितान् वर्णान् यदधाधारवस्त्रगान्” ॥)

आभास्वरः, पुं, (आङ् + भास् + वरच्) । चतुःषष्टि-
सङ्ख्याकगणदेवताविशेषः । इत्यमरः ॥ (यदुक्तं, आ-
भास्वराश्चतुःषष्टि । यद्वा,—
“आत्मा ज्ञाता दमो दान्तः शान्तिर्ज्ञानं शमस्तपः ।
कामः क्रोधो मदो मोहो दादशाभास्वरा इमे” ॥)
आभिजनः, पुं, (अभिजनादागतः । अभिजन + अण्) ।
अभिजनस्य भावः । कुलसम्बन्धीयः । गाँइ पदवी
इत्यादि भाषा ॥ (यथा कुमारसम्भवे, १।२६ ।
“तां पार्व्वतीत्याभिजनेन नाम्ना
बन्धुप्रियां बन्धुजनो जुहाव” ॥)
आभिजातं, स्त्री, (अभिजात + अण्) । अभिजातस्य
भावः । कौलित्यं । पाण्डित्यं ॥ (महावंशजनन-
जनितमर्थ्यादा । यथा रामायणे,—
“आभिजातं हि ते मन्ये यथा मातुस्तथैव च” ॥)
आभिधा, स्त्री, (अभि + धा + अङ् + टाप्) । शब्दः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
आभिधातकं, स्त्री, (अभिधा + तक् + अच्) । शब्दः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
आभिरूप्यं, स्त्री, (अभिरूप + अण्) । अभिरूपस्य
भावः । यथा,—
“अर्चकस्य तपोयोगादर्चनस्यातिशयनात् ।
आभिरूप्याच्च विम्बानां देवः सान्निध्यमृच्छति” ॥
इति तिथ्यादितत्त्ववृत्तहयग्रीवपञ्चरात्रीयवचनं ॥
आभीरः, पुं, (आ समन्तात् भियं राति । रा दाने
आत इति कः) । गोपः । इत्यमरः ॥ आहिर इति
भाषा । स च ब्राह्मणादम्बुछायां जातः । इति
मनुः ॥
आभीरपक्षिः, स्त्री, (आभीराणां पक्षिः) । गोप-
पक्षी । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥ गोपाला-
पाडा इति भाषा ॥
आभीरपक्षी, स्त्री, (आभीराणां पक्षी) । गोपगृह-
समूहः । गोपग्रामः । गोपगृहं । गोपस्थानं ।
तत्पर्यायः । घोषः २ । इत्यमरः ॥
आभीरी, स्त्री, (आभीरपुंयोगादितिजातेरिति च
डीष्) । गोपस्त्रीजातिः । गोपपत्नी । तत्पर्यायः ।
महाश्रुद्री २ । इत्यमरः ॥ आहिरिणी इति
भाषा ॥
आभीलं, स्त्री, (आ समन्तात् भियं लाति जनयति ।
आङ् + भी + ला + क्तः) । कष्टं । कृच्छ्रं । इत्यमरः ॥
(भयावहः, भीतिजनकः । यथां मेदिनी,—
“आभीलं न द्वयोः कृच्छ्रे वाच्यलिङ्गं भयानके” ॥
यथा महाभारते,—
“रात्रौ निशीथे खाभीले गतेऽङ्गसमये नृप ।
प्रचारे पुरुषादानां रक्षसां घोरकर्मणां” ॥)
आभीलः, चि, (आङ् + भी + ला + क्तः) । कष्टयुक्तः ।
इत्यमरः ॥ भयानकः । इति मेदिनी ॥
आभीक्ष्णं, स्त्री, (अभीक्ष्ण + अण्) । अन्वर्थः । निव्यं ।
तद्युक्तक्रियायां चि । इति शब्दरत्नावली ॥
आभीरी, स्त्री, रागिणीविशेषः । इति हलायुधः ॥
आभोगः, पुं, (आङ् + भुज् + घञ्) । परिपूर्णता ।
इत्यमरः ॥ (यथा मेघदूते, उत्तरमेघे २१ ।
“गङ्गाभोगात्कठिनविषमामेकवेणीं करेण” ॥)